

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים

שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת שלח

לשמוע את מה שמעודד אותי..

פרשה זו היא אחת מסדרת פרשיות שמספרות על הטעויות והחטאים של דור המדבר. חטא המרגלים הפותח את הפרשה נתפש כגורם המרכזי של אותה "גלות" במדבר "ובניכם יהיו רועים במדבר ארבעים שנה". יש להעמיק בפרשת המרגלים גם כדי לשמוע ולהבין כיצד להתמודד עם האתגרים הבסיסים של החיים שבאים בה לידי ביטוי.

מתוך שניים עשר מרגלים שנשלחו לתור את הארץ, היו שניים שלא הסכימו לבטל את דעתם מפני הרוב. כלב בן יפונה ויהושע בן-נון, נלחמו ממש של מנת להביא את התקווה למחנה, ולהשתדל להציל העם מלהיכשל בתחזית ה"שחורה" של שאר המרגלים. כשכולם אמרו נואש - "אי אפשר", הם צעקו "עלה נעלה". כי יכול נוכל לה". כשהמרגלים הוציאו דיבת הארץ רעה - ישנו קול אחר, קול האומר "הארץ אשר עברנו בה לתור אותה - טובה הארץ מאד מאד".

לצערנו לתוך אווירה חברתית שכזאת אנו נשלחים בכל יום עם הקשיים שיש בו, עם התפישות והאמונה שבנו. אם כך איך אפשר להמשיך בכל המעשים הקטנים שמבטאים את החיבור בינינו להקב"ה?! אנחנו כל כך צריכים את הדוגמה והעידוד של כלב ויהושע שהעזו להאמין ולפעול מתוך התחושות הכי פנימיות שלהם שנבעו מאמונה תמימה בה'.

דוגמא לכך נוכל לשאוב מהמשל הבא: להקה של צפרדעים טיילו להם ביער, ולפתע נפלו שתי צפרדעים לתוך בור עמוק מאוד. יתר הצפרדעים התגודדו יחד סביב הבור. כשהם ראו עד כמה הבור עמוק הן צעקו לצפרדעים שנפלו: " אין לכן שום סיכוי שתצאנה מכאן בחיים... אתן נחשבות כבר למתות... חבל לכן בכלל להתאמץ! " לצפרדעים שנפלו לא היה שום חשק לוותר על חייהן בכזאת קלות. שתי הצפרדעים התעלמו מהצעקות והסימנים של חברותיהן מלמעלה וניסו לקפוץ החוצה בכל כוחן, בשעה שהצפרדעים שמחוץ לבור ממשיכות לצעוק להן ולסמן להן בכל מיני דרכים עם הידיים שאין להן כל סיכוי... "בחיים לא תצאנה מכאן". אחת הצפרדעים מהבור שמעה בעצתן של הצפרדעים ואז אט אט אפסו כוחותיה היא פשוט נכנעה ומתה בקרקעית הבור. הצפרדע השנייה, לא ויתרה, היא ניסתה והמשיכה בכל כוחה בשעה שהצפרדעים מסמנות לה בתנועות וצועקות מפתח הבור, "חבל על המאמץ... אין לך שום סיכוי בעולם הפסיקי את המאמץ והסבל שלך, ופשוט תוותר". בכל זאת הצפרדע המשיכה לנסות, היא קפצה אפילו חזק יותר... ובסופו של דבר, היא נתנה ניתור כזה חזק והצליחה לצאת החוצה מהבור לקול צהלה של חברותיה. כשהיא יצאה החוצה, שאלו אותה הצפרדעים: איך עשית את זה? הבור היה ממש עמוק... בשפת הסימנים הסבירה להן הצפרדע כי היא חירשת... היא לא שמעה מה אומרים לה, ובטעות פירשה את קריאותיהן הנרגשות כמילות עידוד...

עידוד זה כוח, עוצמה וחוזק. עידוד הוא הכלי החשוב ביותר שמאפשר לנו להרגיש שייכים, בעלי ערך, בעלי יכולות ומעוף, וכל אלו בונים תדמית עצמית חיובית. מהמרגלים אנו למדים שגישה אופטימית לחיים הינה חלק מהאמונה...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת

www.dvar-tora.co.il